DİJİTAL KÜTÜPHANE KANALI

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

https://rantey.org

Yedek ve Duyuru Kanallarımız
Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

• Telegram: https://t.me/birkitapbir

• WhatsApp Kanalımız : https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4IvMoc0Y

Ocak 2002

ISSN 1303-2690

TL 1.500.000 (KDV Dahil)

3

BROY

AYLIK EDEBİYAT VE DÜŞÜN DERGİSİ

eski

post aşk: sevgiliye barkot

attilâ ilhan'la geriye sardık: arjantin'den maccarthy'ye tarkan'dan romeo juliet'e

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

2 eskieskieskie

DAĞARCIK

Arjantin İMF'ye 9-0 Yenik. Ya Türkiye? ... 2
Attilâ İlhan'la 90+3 Dakika ... 4
Kimin Benim Kadar Dosyası Var? / **Eflatun Nuri** ... 11
"Soğuk Savaş" ve "Barış Gönüllüleri" / **Demirtaş Ceyhun** ... 12
Savaşla Karartılan Dünya / **Yüksel Pazarkaya** ... 16
Soğuk Savaş Bitti mi? / **Öner Yağcı** ... 18
Durum / **Ahmet Ada** ... 19
Şiirler / **Edgar Allen Poe** ... 20
"Schweyk II. Dünya Savaşı'nda" / **Üstün Akmen** ... 22
Soğuk Savaş Öyküleri: Bir Avuç Kül / **Eflatun Nuri** ... 24
Aşktan Âzâde Öyle Bir Hikâye / **Oktay Güzeloğlu** ... 26
Hiçlik Kanaviçesi / **Murat Koçak** ... 27
Şiirler / **Hakkı Eşref Aral** ... 28
2001'de Öyküye Dört Yeni Merhaba / **Nalan Barbarosoğlu** ... 30
Nice Aşklara / **İsmail Bölükbaşı** ... 32
İyi De Kim Olursam Öpersin Beni / **Sevda Özcegil** ... 34
Suyun Dudaklarında Islık Sesleri / **Doğan Kılıçkaya** ... 35
Postaşk: Sevgiliye Barkot / **Seyyit Nezir** ... 37
Gelecekte Narsist / **Yasin Aydanur** ... 38
Mezbaha Durağında / **Mustafa Işık** ... 39
Aşk İkliminde Egolojik Bozulmalar / **Yasemin Yazıcı** ... 40
Bir Aşk Mektubu: Ağustos'ta Ay Işığı / **Deniz Spatar** ... 42
Geleneksel Şiirimize ve Aşka Dair / **Recep Usta** ... 44
Türkiye Şiirinde Aşk Duygusunun Yitimi / **Nihat Ateş** ... 46
Ses / **Halim Yazıcı** ... 47
Aşk Kim? / **Seda Kervanoğlu** ... 48
Oğul Acısı / **Bahrem Yıldız** ... 49
Bizi De Aşk Yetmezliğinden Öldürmeyin / **Yılmaz Yeşildağ** ... 50
Aşk Tanrıları / **Suna Aras** ... 51
Sanatı Hayata Geri Çağırmak / **Veysel Atayman** ... 52
Müthiş Bir Karnaval / **Jale Sancak** ... 54
Bask Türküleri / **Erdoğan Alkan** ... 56
Bekle Beni / **Konstantin Simonov** ... 59
Tümce Öyküler / **Necdet Batum** ... 60
Eskici ... 62
Cemal Süreya Öldü mü? / Hulki Tanrıyar ... 63

Gençlik Yaprakları
Türk Şiiri Dosyası: **Nâzım Hikmet** // **Ayşe Ege** Duvar Gazetesi // Fatoş İlhan: **Fanzinde Devrim** // **Gani Eren Akça**: Satranç: Zihnin Maddeye Üstünlüğü // **Nevzat Karakış**: Müzik ve Söz // **Dergilerde Şiir:** Aralık 2001

sahibi
NİHAL AKÇA

sorumlu yazı işleri müdürü
MUAMMER AKÇA

genel yayın danışmanı
DEMİRTAŞ CEYHUN

sanat danışmanı
TÜMAY BAŞER ÜÇOK

hukuk danışmanı
ÖMER L. ÖZER

halkla ilişkiler danışmanı
ZEKİ BABA

ankara temsilcisi
HALDUN ÇUBUKÇU

izmir temsilcisi
ATİLLA ALPASLAN

avrupa temsilcisi
YÜKSEL PAZARKAYA

genel yayın yönetmeni
SEYYİT NEZİR

grafik-tasarım
SEDAT YARDIMCI

ofset hazırlık
BROY YAYINEVİ
Mis Sokak, 17/1,
Beyoğlu-İstanbul
tel-faks: 0212- 243 67 78
tel: 0212-249 54 62
eskidergisi@hotmail.com

baskı: BERDAN MATBAASI
dağıtım: DOĞAN DAĞITIM

Türkçenin yüz akı, büyük ustası **Nâzım Hikmet** doğumunun 100. yılında: Hep dilimizde, aramızda, sokaklarımızda

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

4 eskieskieskie

eskieskieskie

6 eskieskieskie

eskieskieskie

8 eskieskieskie

eskieskieskie

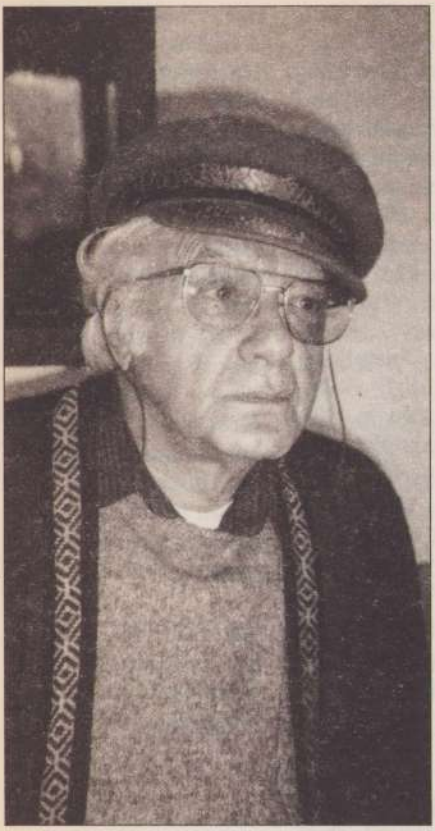

altında gibidir, çokkarılılık yüzünden böyle görünür. Oysa bu ortamda kadın, gerçekte Batı'dakinden çok daha özgürdür. Çünkü evin içinde tek değil, on kadın var. Melankoli, Tanzimat'tan sonra başlıyor. Batı'nın duygusal romanlarını bizimkiler oturup yeniden yazıyor. *Romeo ile Juliet, Othello* derken tiyatroyla Batı'nın aşkı azınlıklar ve Tanzimatçılar sayesinde payitahtta yayılmaya başlıyor. Kadının horlanması, hakarete uğraması, ahlaki bakımdan suçlayıcılık böyle başlıyor, kentlerde yayılmış, kasabadan öteye gidememiştir. Köyler serbest! Özellikle alevi köylerinde. Ben bunu romanlarımda (*Haco Hanım Vay* ve *Fena Halde Leman*) ayrıntılarıyla anlattım. Eşcinselliğe gelince, bizde iki türlüdür. Aktifler ve pasifler. Pasifsen vay haline! Aktifler suçlanmaz. Adam üstelik evlidir, aşağılanmaz, muteberdir. Batı'da böyle mi? Türk eşcinselleri evlenerek bir paravana oluşturur. Türk kadını platonik değildir... Fransa'da fakültedeyken çok hoş, sarışın bir kız tanımıştım. Herkes ona âşıktı. Kız bir zenciyle dolaşıyordu. Ünlü bir adamın kızı. Sonra zenciyle evlenip Afrika'ya gitmesi söz konusu olunca adama sordular: "Nasıl olur, bir zenciyle? Hem de yamyamlar ülkesine?.." Adam "Aşk bu" dedi. "Kimle ve nerede olacağı bilinmez." Oysa bizim kız kolay kolay gitmez. İkincisi, paralı mı diye bakar, gerçekçidir. Gerçekçi olmayanlar, Amerikalılarla, Batılılarla evlenenler. Bir süre sonra da kocalarından ayrılırlar. Romantizm bize Batı'dan, melodram efsanesinden geçti; Yeşilçam'a girdi: Kız kerhaneye düşer, filmin sonunda bakire çıkar. Bu beş yedek meselesi, hayata oturan bir durum. Biz Asyalıyız!

eski: *Peki Tarkan meselesi... Şimdi "Özgür Kız"ın yedekteki sevgilisi mi?*

— Reklam sektörü, Türkiye'nin 'kültürsüzleştirilmesi operasoyonu'nda, hanidir baş rolü oynuyor; 'tüketim'i teşvikle kalsa, iyi; 'ecnebi' tüketimi, 'ecnebi' tutum ve davranışlarını; 'ecnebi' (amerikan) hayat tarzını teşvik ediyor. Söyler misiniz, kolej bitirmemiş hangi Türk kızı, o tepeden tırnağa amerikan –adı özgür, kendi reklama tutsak, eşince 'hippy'– küçük hanım gibi, dağ bayır dolaşır? Bu kesim, ülkelerinde 'ecnebi'nin 'acentası'; Türk olduğu halde, adeta 'levanten': **Tarkan** da öyle sayılır, baksanıza onu orada, aralarında istemediler, zira işlerine burada yarıyor...

eski: *Günümüz Türkiye'si ve dünyasının pek de iyimserlik vaat etmediği genel bir kanı... Yarım asırdır savaşıyorsun. "Tedavi edilmez, iflah olmaz bir solcusun." **İsmet Berkan** solcuların bu özelliğini tartışmaya açtı.*

— Bir kere, o söylediğin kötümserliği yayanlar Batıcılar. Başka söyleyecekleri sözleri yok. Komünizm öldü, sense hastasın! Bunları bilimsel olarak anlatsınlar; ben bilimsel olarak söylüyorum: Sizin sonunuz yok! Dünyada sağcılık oldukça solculuk olacaktır; çünkü sömürü ve emperyalizm oldukça mazlum milletler ve sosyalizm davası olacaktır. Bu çelişki ve diyalektik sürdükçe solculuk da sürecektir. Sovyetler bir parantezdir. Fransız Devrimi'nin de parantezi kaç kere açılıp kapandıktan sonra demokrasi bütün dünyada kurumlaştı. Aynı süreç sosyalizm için de geçerli. Onlar adına çok üzülüyorum. Asıl onlar zor durumdalar, tam bir çıkmazın içindeler, gitgide kötülüyorlar.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

eskieskieskie

12 eskieskieskie

eskieskieskie

14 eskieskieskie

eskieskieskie

Savaşla Karartılan Dünya

Naipaul, son olarak Fransız *Libération* gazetesinde "din savaşı İslamiyetin özüdür" diyerek Huntington'un uygarlıklar savaşı savına arka çıkıyor ve bu yolla açıktan açığa savaş kışkırtıcılığı yapıyor. Naipaul'un çok büyük bir yazar(!) olduğunu varsaysak bile, Müslümanların onmaz düşmanı, kin yüklü bir yazara Nobel vermenin vebali herhalde verendedir.

YÜKSEL PAZARKAYA

Paris'te yayınlanan 'International Herald Tribune' (IHT) tarafından Amerika ile birlikte diğer yirmi üç ülkede yapılan bir kamuoyu araştırması, 11 eylülde yaşanan terör saldırılarından Amerikan politikasının da sorumlu olduğunu ortaya çıkardı. "Politika, medya, ekonomi, kültür dünyası mensuplarıyla hükümet üyesi" 275 etkili kişi arasında yürütülen soruşmaya göre, "dünyada pek çok kişi, 11 eylülün önemli nedenlerinden birinin Amerika politikası" olduğu görüşünü taşıyor. Soruşturmaya Amerika dışında katılanların yüzde elli sekizi böyle düşünüyor. Bu oran soruşturmaya katılan Amerikalılar arasında yüzde on sekiz. Amerika dışında soruşturmaya katılanların üçte ikiden fazlası, Amerika'nın teröre karşı savaşını Afganistan dışında başka ülkelere de taşımasına karşı.

Amerikan politikasına karşı çıkanların hiçbiri, 11 eylül terörünü savunmuyor elbette; yalnız, küresellik diyerek dünyaya boyunduruk geçirmek isteyen, bütün dünya üzerinde egemenlik kurmak isteyen gücün bu politikasıyla aynı zamanda dünyada terörü besleyen bir güç olduğu görüşünü dile getiriyor.

Katılalım katılmayalım, boşa atılacak bir görüş değil. İnsanlığın geleceği açısından mutlaka irdelenmeli. Zira, bu görüşün dile getirildiği 23 ülkenin yönetimi ve kamuoyu aslında Amerikan'ın dayattığı "teröre karşı savaş" cephesinde yer alıyor. Bunun bir çelişki olması gerekmez. Ama bu cepheye katılmanın, özgür düşünmeyi devre dışı bırakmak anlamına gelmediği de bir gerçek. Süper güç bile olsa, kendi müttefiklerine karşı da savaşı göze alması beklenemez. Dolayısıyla dünyada terörü yaratan ve besleyen bütün kaynakların ve politikaların, ayrıca terörle savaşım yöntemlerinin gittikçe genişleyen bir düzeyde tartışma açılması zorunlu. Bu kamuoyu araştırmasının sonucuna göre, açıldı bile. Öyleyse dünyamız için, insanlık ve uluslar topluluğu için hâlâ umut var demektir.

Bu sonuç bir gerçeği daha ortaya koyuyor. "Fikri hür, vicdanı hür" insanları; Almanya'daki gibi siyasal susturma niyetleri ve Amerika'da hortlatılan Mac Carty'cilik, dün olduğu gibi bugün de sindirmeye yetmeyecektir. Zaten susanlar, daha da beteri, "Afganistanlı kadınların durumunu" öne sürerek, yani araç edip kullanarak, savaş körükleyiciliği yapanlar, küresellikten ne anladıklarını apaçık ortaya serdiler. Susanlar baskıdan susmuyor, savaşı körükleyenler kendileri için çıkar ve parsa umuyorlar.

İlginç, belki de yeni olan şu: Amerika'nın politikasını eleştirenler arasında **Günter Grass** gibi önemli bir yazar ve gerçek bir aydının yanında bugün artık Almanya'nın eski dışişleri bakanı **Hans-Dietrich Genscher** gibi yirmi yılı aşkın bakanlık süresinde Amerika'nın politikasıyla uyumu ve eşgüdümü başat ölçüt olarak uygulamış kişiler ya da kiliseler gibi kurumlar da var. Genscher, Amerika'nın nükleer ve biyolojik silahların sınırlandırılması amacıyla yetmişlerin başında Sovyetlerle imzalanmış ABM antlaşmasını tek yanlı iptal ederek, yeni bir uzaysal silahlanma başlatmasını eleştiriyor.

Almanya'nın iki kilisesi de (Katolik ve Protestan) Amerikan hükümetinin özellikle Üçüncü Dünya

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

eskieskieskie

18 eskieskieskie

eskieskieskie

20 eskieskieskie

eskieskieskie

22 eskieskieskie

eskieskieskie

24 eskieskieskie

eskieskieskie

26 eskieskieskie

eskieskieskie

28 eskieskieskie

Yayınları'nı
ulabileceğiniz
kitabevleri

KARA: Bilgi Kitabevi 0312
06, Bulak Kitabevi 0312 419
Dost Kitabevi 0312 418 83 27
Yayınevi 0312 417 80 49,
Kitabevi 0312 418 82 59, İmge
0312 417 91 37 • BURSA:
sım 0224 223 60 16, Barış
0224 220 20 55, Ekin Kitabevi
3 04 37, Haşet Kitabevi 0224
58 • EDİRNE: Süreyya
evi 0284 225 24 14
ANBUL: Ada Kitabevi 0212
78, Alfa Basım 0212 511 53
m Basım 0212 259 31 26, Alkım
0216 337 56 07, Arkadaş 0212
18, Bauhaus 0216 448 06 34,
212 511 54 32, Beyaz Adam
43 90 00, Birsen Basım 0212
78, Deren Kitabevi 0216 414
Eren Yayıncılık 0212 251 28
eri Kayseri 0212 512 04 56,
k Kitabevi 0216 337 96 05,
Kitabevi 0212 261 31 24,
Kitabevi 0216 334 20 21, Metro
0212 245 23 24, Net Yayınları
51 29 20, Net Yayınları-Capitol
4 75 00, Net Yayınları-Carousel
1 54 85, Net Yayınları - Galeria
59 09 50, Nezih Kitabevi 0216
10, Pandora Kitabevi 0212 230
Pusula Production 0212 293
Remzi Kitabevi-Akmerkez 0212
75, Remzi Kitabevi-Carrefour
48 03 73, Remzi Kitabevi-
z 0212 522 05 83, Remzi
vi-Myadrom 0212 352 33 55,
Kitabevi-Nişantaşı 0212 234
Remzi Kitabevi-Profilo
217 12 25, Salan Kitabevi
347 41 47, Say Dağıtım
512 21 58, Simurg Kitabevi
92 27 12, Tülin Zambakoğlu
251 35 65, YEM Kitabevi
219 39 39, Yorum Sanat
259 91 92, Yorum Sanat
286 17 51 • İZMİR: Anka
0232 445 47 22, Net Yayınları
21 26 32, Sanart Yayıncılık
46 20 32 • KAYSERİ: Ufuk
0352 222 45 68 • KONYA:
Kitabevi 0332 352 58 75,
Kitabevi 0332 351 82 61,
öz Kırtasiye 0332 322 15 14
ABZON: Çınar Kırtasiye
229 15 33, Ritim Kırtasiye
26 72 71

YAPI-ENDÜSTRİ MERKEZİ YAYINLARI

DERGİ
YAPI DERGİSİ

KATALOGLAR
YAPI KATALOĞU 2002
DEKORA KATALOĞU 2001

ANSİKLOPEDİ
ECZACIBAŞI SANAT ANSİKLOPEDİSİ

SÖZLÜKLER
ANSİKLOPEDİK MİMARLIK SÖZLÜĞÜ
Doğan HASOL
MİMARLIK ve YAPI TERİMLERİ SÖZLÜĞÜ
İngilizce/Fransızca/Türkçe
Doğan HASOL
İNŞAAT TERİMLERİ SÖZLÜĞÜ
Almanca/İngilizce/Türkçe
Aka BALDAŞ
AYDINLATMA SÖZLÜĞÜ
Şait SİRFİ
TÜRKÇE'DE BATI KÖKENLİ YAPI TERİMLERİ SÖZLÜĞÜ
Firuzan BAYTOP
TESİSAT TERİMLERİ SÖZLÜĞÜ
Cavit SİDAL
OSMANLI DÖNEMİ YAPI ve MALZEME TERİMLERİ SÖZLÜĞÜ
Neşeliban SÖNMEZ

YAPI'DAN SEÇMELER DİZİSİ
KONUTLAR
TURİZM YAPILARI
İŞ-ALIŞVERİŞ MERKEZLERİ
KÜLTÜR YAPILARI
SANATTAN YANSIMALAR
ÇAĞDAŞ MİMARLAR 1
ANILARDA MİMARLIK
MİMARİ AKIMLAR 1
MİMARİ AKIMLAR 2
MİMARİ İZLENİMLER
Doğan HASOL
KONUTLAR 2

GÖRÜŞ-TARTIŞMA
YAĞMA VAR!
Doğan HASOL
HER ŞEYİN MİMARI VAR
Doğan HASOL

ÇEVRE-ŞEHİRCİLİK-MİMARLIK
KÜLTÜR, SANAT, MİMARLIK
Bülent ÖZER
TÜRK KENTİ
Kemal Ahmet ARÜ
MİMARLIK KAVRAMLARI
Doğan KUBAN
MİMARİ PERSPEKTİF ve GÖLGE
Harbi HOTAN
MİMARLIK, FORM ve GEOMETRİ
Esen ONAT
TARİHİ ÇEVRE KORUMA ve RESTORASYON
Zeynep AHUNBAY
İSTANBUL 1900
Diana BARILLARI - Ezio GODOLI
Çeviren: Aslı ATAOV
1950'ler Kuşağı
MİMARLIK ANTOLOJİSİ
Enis KORTAN
TÜRK EV GELENEĞİ ve SAFRANBOLU EVLERİ
Belka GÜNAY
TRADITION OF THE TURKISH HOUSE AND SAFRANBOLU HOUSES
Belka GÜNAY
Kent ve Mimarlık Üzerine İSTANBUL YAZILARI
Doğan KUBAN
TARİHİ ÇEVRE KORUMANIN MİMARLIK BOYUTU
Doğan KUBAN
SINAN THE ARCHITECT AND HIS WORKS
Belka GÜNAY
Çeviren: Ali OTTOMAN
BİNALARIN YENİDEN KULLANIMI
Ülkü ALTINÖLÇEK
TEMELLER, DUVARLAR, DÖŞEMELER
Lemi YÜCESOY
MERDİVENLER
Abdullah SARI
AHŞAP KAPILAR
Muhittin BİNAN
OSMANLI TÜRK SİVİL MİMARİSİNDE PENCERE AÇIKLIKLARININ GELİŞİMİ
Nihal ULUENGİN
SELÇUKLU KERVANSARAYLARI
Korunmaları ve Kullanılmaları Üzerine Bir Öneri
Türkçe/İngilizce
Cengiz BEKTAŞ
MİMARLIKTA SÜREÇ
Kavramlar-İlişkiler
UtanTİZGİ
ADI HALİKARNAS
Türkçe/İngilizce
Ender ÖZIŞIK
MİMAR ANLAM BEĞENİ
Türk Serbest Mimarlar Derneği
Doğu Karadeniz Örneğinde KONUT KÜLTÜRÜ
Şengül ÖYMEN GÜR
OSMANLI'NIN İLK BAŞKENTİ BURSA
Engin ÖZENDES
THE FIRST OTTOMAN CAPITAL BU
Engin ÖZENDES
OSMANLI'NIN İKİNCİ BAŞKENTİ ED
Engin ÖZENDES
THE SECOND OTTOMAN CAPITAL ED
Engin ÖZENDES
OSMANLI'NIN SON BAŞKENTİ İSTA
Engin ÖZENDES
THE LAST OTTOMAN CAPITAL ISTA
Engin ÖZENDES
TÜRK İMAR HUKUKU'NUN ANA ÇİZG
Safa ERKÜN
OSMANLI BAŞKENTİ İSTANBUL'DA ÇE
Nurân KARA PİLEHVARIAN, Nur URFALIO
Lütfi YAZICIOĞLU
FOUNTAINS IN OTTOMAN ISTANE
Nurân KARA PİLEHVARIAN, Nur URFALIO
Lütfi YAZICIOĞLU
OSMANLI MİMARLIĞININ 7 YÜZY
"Uluslarüstü Bir Miras"
Kongre Bildirileri
7 CENTURIES OF OTTOMAN ARCHITE
"A Supra - National Heritage"
Kongre Bildirileri
FRANSA'DA KENTSEL SİT ALANLARININ KORUN
MALRAUX YASASI
İsmet OKYAY
Kaybolan Kent Hayalleri
AHŞAP SARAYLAR
Doğan KUBAN
Vanished Urban Visions
WOODEN PALACES OF THE OTTOM
Doğan KUBAN
İnşaat Uygulamalarında YANLIŞLAR-DOĞRULAR
Firuzan BAYTOP
KEMAL AHMET ARÜ
Bir Üniversite Hocasının Yaşamının
Kemal Ahmet ARÜ
Osmanlı Anıt Mimarisinde KLASİK YAPI DETAYLARI
Türkçe/İngilizce
Fatin ULUENGİN, Bülent ULUENGİN, M.Bengü

SANAT
MİNİ SANAT KİTABI
500 Sanatçı - 500 Sanat Eseri

ENDÜSTRİ TASARIMI
ENDÜSTRİ TASARIMI
Ürün Tasarımında YARATICILI
Önder KÜÇÜKERMAN
ENDÜSTRİ TASARIMI
Ürün Tasarımında ADIMLAR
Önder KÜÇÜKERMAN

Kültür, Sanat Mimarlık Kitapları

YENİ

Cumhuriyet dönemi Türk mimarlığına üniversite hocası mimar ve kentsel tasarımcı olarak çok uzun yıllar katkıda bulunmuş olan Kemal Ahmet Arü'nun anıları..

Kemal Ahmet ARÜ
YEM Yayın, İstanbul 2001
180 sayfa, siyah-beyaz fotoğraflar.
Karton kapak, 24x22 cm.

Osmanlı anıt mimarisin klasik yapı detayları ve süsleme elemanları...

Fatin ULUENGİN, Bülent U Mehmet Bengü ULUENGİ
YEM Yayın, İstanbul 2001,
Türkçe-İngilizce, 272 sayfa
300 fotoğraf ve çizim.
Karton kapak, 19.5x27.5

YEM YAYIN

yapı-endüstri merkezi yayınları
Cumhuriyet Caddesi 329 Harbiye 80230 İSTANBUL Tel: (0212) 219 39 39 pbx Faks: (0212) 248
e-posta: yayin@yem.net **www.yem.net**

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

30 eskieskieskie

eskieskieskie

Nce Aşkara...

İSMAİL ÜKBAŞI

Post aşkın nesnesi inşa ediliyor

Özgürlüğü; dört çeker bir jip ile çamura saplanmadan dağ bayır dolaşmak, ayağına giydiği spor ayakkabı ile uçarcasına koşmak, bilgisayar başında maceradan maceraya atılmak zannedenler, aşkı da reklamlara benzetiyorlar. Ne de olsa parası olana reklamlardaki her şey satılık: Özgürlük, hayal, aşk, dünya, sen, ben...

Yakın zamanda özgürlüğe yüklediği yeni anlamlarla kendinden epey söz ettiren Hazırkart reklamı, bir cep telefonu ile insanın sahip olabileceği özgürlüğün tanımını 'fatura ödememek' vaadiyle en geniş şekilde yapıyordu. Ancak bu reklamın özgürlük teması haricinde yakaladığı, aşk adına farklı bir tutarlılık vardı. Genç erkek ve kız, aşklarını kaçınılmaz bir serüven gibi yaşıyorlardı. Romanlarda okuyabileceğiniz türden yüceltilmiş bir aşkı buğulu bakışlar altında sürdürüyorlar, karşılarına çıkan her türlü engeli duygusal bir 'Jingle' yardımıyla aşıyorlardı. Ta ki, starların starı, ülkemizin tanıtım kahramanı, kadınların vazgeçilmezi, erkeklerin özentisi, 'new generation'ın Türkiye temsilcisi işin içine girene kadar.

Hayat reklamlardaki gibi değildi. Hiçbir aşkın kaderi, senaristlerin kalemleri kadar saf ve temiz yazılamazdı. Zaman başkaydı, ne öyle vuslatı bekleyen aşklar, ne de cinsellik ve iktidar ilişkisinden uzaklaşmış masum âşıklar vardı.

Ortada ihanet, entrika, aldatma yoktu, haliyle bu da reklamın izlenirliğini düşürüyor, tekdüze bir birliktelik kimseye yetmiyordu. Klip etkisi yapmayan, paparazzileri peşinden koşturmayan, fonunda bir pop şarkısı olmayan aşk, aşk mıdır ki? Hani kıskançlık, geçimsizlik, nefret, dedikodu, ihanet, intikam; hani hediyeler, özel günler, otomobiller, başbaşa çıkılan gözde tatiller, başkalarını özendirmeler, peşinde koşturmalar...

Aşk artık sıkı bir ticarettir, ya çok güzelsindir, ya çok zengin. Ortası yoktur, ortada kalana ekmek yoktur.

O zaman bu kutsal aşkı yaratan reklamcılar, bu kutsal aşkı yine kendi elleriyle bitirmeliydiler. Ki aşkın para etmediğini onlar kadar iyi bilen de yoktu hani. Ve o güzelim kız, bir sene boyunca, günde 10 reklam, peşinden koştuğu delikanlıyı, bir dakikada **Tarkan** için terk edecekti. Sıradan bir gezginin Tarkan ve temsil ettiği değerler karşısında şansı ne kadar olabilirdi ki? Şimdi vefanın değil aşkın reytingi önemliydi.

Hem kim olur da terk etmezdi ki?

Reklamcılar hep bilinçaltına çalışırlar, düşünce sistemleri ile oynarlar. Hep güzel erkek ve kadınların sevildiği, duyguların bulanıklaştığı, aşkın metalaştığı, bilgisayar ekranlarında rötuşlanmış küçük mutluluklar dağıtırlar. Hep erkeğin ya da kadının satın aldığı ya da bir ürünün tamamladığı aşklar yaratıp, aşktan kazandıklarıyla da yeni "aşklara" yelken açarlar.

Genellikle toplumsal tarihin birer aynası olduklarından dem vuran reklamcılar bu sefer gerçekten haklı çıktılar. Hazırkart sponsorluğunda "dünden bugüne aşk"ın kurgulanmış bir belgeselini bize başarıyla sundular.

Oyuncuları, müziği, reklam dili, yönetmeni ve yaratıcı ekibi açısından oldukça önemli olan bu reklamı ilgi ile takip ediyor, yeni bölümlerini merakla bekliyoruz. Çünkü reklamları ciddiye alıyor, onları hizmet ettikleri markalar ile sınırlı tutmuyoruz.

Bu yazı bitti! deyip gönderdikten üç gün sonra Milliyet Gazetesinden **Ahmet Tulgar**'ın, Hazırkart reklamının yaratıcısı **Serdar Erener** ile yaptığı röportajı okuduk. Derginin baskıya girmemiş oluşundan yararlanarak birkaç küçük saptamayı konumuzla paralellik kurması sebebiyle vererek, okurun şimdi bir daha sorgulamasının yerinde olacağını anımsatmak istiyorum:

— Fatih'te kızlar Özgür Kız'ın "kazı konuş kartı"nı çantalarının üstüne takıyorlar, bu "Ben özgürüm" demek. Yani "Ben Fatih semtinde yaşıyorum, başımı da örtüyorum, çünkü etraf laf eder ama sanma ki ben daha açık görüşlü, daha liberal biri değilim". Çok açık görülüyor ki, "Özgür Kız" bir kimlik simgesi oldu.

— Filmin sonunda "Şimdi ne olacak?" diye soruyoruz ya, yaklaşık 100 cevaptan çoğu şu: "Tarkan, bu iki genci birleştirsin ve aradan çekilsin". Halk, "kardeşim, bu ikisinin aşkını kimse engellemesin, Tarkan bile engellemesin" diyor. Tarkan'ın starlığı kadar güçlü bir aşk hikâyesi.

— Biz ahlak hocaları değiliz. Reklamcılar için en önemli şey hizmet ettikleri markalarıdır.

Güzellik: reklam için; seve seve...

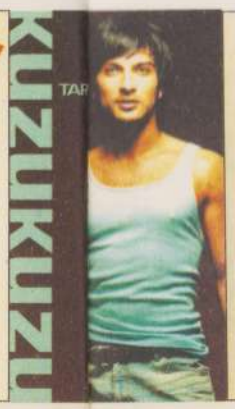

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

İyi de, kim olursam öpersin beni?.. Ya ben, kim olmuş kimi öpmeliyim şimdi?

Aşk iki kişilik bir oyunsa en genel çerçevede, iki de "ben" çağırıyor demektir. Kaç bin yıldır böyle bu. (Meraklısı, bu konuda kitap, makale, tez, bildiri, şarkı sözü, oyun vb. bulabilir.) Ama sorun "ben"lerde gibi görünüyor şimdiye baktığımızda. "Ben"ler; "onlar" alanının dayattığı "o"nu arıyor... Bu arayışı körükleyen gazeteler, dergiler, TV programları da bir sürü "o" seçeneği sunuyor dişi ve erkek insan soyuna. Sunulan "o"ların üç aşağı beş yukarı birbirine benzemesi, seçmelerde sorun yaratmıyor değil –ama bu konu ayrıntılar sınıfına girebilir–. En akılcı tutum, en rağbet edilen "o"nu bulmak, sonra da olabildiğince "o" olmak saç telinden selamlaşmasına, ayakkabı bağından gözlerini kırpıştırmasına kadar. Hadi buraya kadar olan kısmı hallettik diyelim, üstümüzde denediğimiz yeni "ben"in de bir ruhu var ve ruh –doğal olarak– bir eş arar. Şimdi sıra diğer "ben"i bulmaya geldi esintili bir aşk alanı açmak için ahir ömrümüzde. İşte burada sorun başlıyor: Barkotu düzgün, en "halis taklit"i –kandırılmadan– nasıl bulacağım? İnanın göründüğü kadar kolay olmuyor bu... Her yerde gizli gizli anlatılan tecrübelerle sabittir. Az mı direkten dönülüyor, aldatılıp kırılan, incinen, ruhu zedelenen, aşk haresinin dışında kalan kadın ve erkek az mı sanıyorsunuz?.. Ah ah ah... Bakıyorsunuz, tamam işte geliyor, şu yürüyüşe, elini o çok sevdiğim markalı çanta gibi taşımasındaki havaya bakın, diyorsunuz, bir konuşmaya başlıyor, sözcüklerdeki harf vurgulamaları tamamen başkalarının "o"suna ait... Sonuç: Otomatik hayal kırıklığı. Ya da tam tersi, daha tokalaşırken konuya damardan giriyor karşınızdaki; "Bu jöleyi de nereden buldun, ağaç tomruklarına benzemiş saçların" diyerek arkanızdaki bir yerlere bakmaya başlıyor. Eliniz ayağınız birbirine karışıyor, o kadar ezberlediğiniz dersler, prova yapmaktan öldüğünüz jest ve mimikler yer değiştirip duruyor. Sonuç: Otomatik rezil olma pozisyonu. Depresyona giden yolların önündeki engeller kalkıyor adeta. O kadar da bakmıştınız, seçtiğiniz "ben"in bu jöleyi kullandığından o kadar emin olmuştunuz ki... Ayrıca bu konuda daha önce hiç uyarı almamıştınız. Felaket... Tam bir felaket! Ne yapmalı şimdi? Kıyasıya bir tartışmaya girip seçtiğiniz "ben"in onurunu korumak için bir saldırı planı yapmakla, kırılıp dökülmenin girdabına kendinizi bırakıp aşağılanmanın mazohistliğini yaşamak arasında gidip gelirken taşıdığınız "o"nun bu durum karşısında ne yapabileceğini hayal ediyorsunuz... Olmuyor. Dayatılan "ben"leri böyle zor durumda kaldıklarında hiç göstermiyorlar ki... Tabii, onlar idol "ben"... Biz gölge "ben"ler gibi, yerlerde sürünür hale gelmezler. Ama bu haksızlık! Hemen tüm enerjinizi toplayıp karşınızdaki diğer gölge "ben"in tomruğa benzettiği saçınızı (aslı, asla böyle bir şey yapmazdı; demek bunda bir sahtelik söz konusu; "halis taklit" değil; aman çok dikkat: aldatma var, barkotta bir bozukluk) şöyle bir havalandırarak (ki, unutamayacağı bir sahne olsun anıları arasında) geriye atıp, buğulandırdığınız gözlerinizin onun alçak düşüncelerini harf atlamadan

SEVDA ÖZCEGİL

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

eskieskieskie

NÂZIM HİKMET'İN SİYASAL YAŞAMI

Nâzım Hikmet'in şimdiye kadar hep üstü örtülmeye çalışılan siyasal yaşamı, "Sevdalınız Komünisttir"de tüm gerçekliğiyle sergileniyor

AMERİKA'NIN 11 EYLÜLÜ!

Bu kitabın anlattığı hikayeyi okuduğunuzda 'demokrasi' ve 'özgürlükler' ülkesi ABD'nin öteki yüzünü ve sonunda kendi yetiştirdiği terör canavarına nasıl kurban gittiğini daha iyi anlayacaksınız.

E. EMİNE ARTIK VİVET KANETTİ...

Turuncu Kayık'ta her şey bir bilezik ya da sarmal gibi içi içe geçerken, "Her okuma bir reenkarnasyon değil midir?" sorusu zihninize yer edecek.

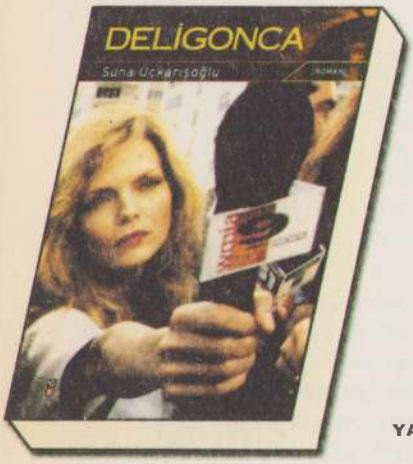

HAYAT BİR BAŞKALDIRIDIR!

Görsel ve yazılı medyanın iç yüzünü anlatan bir roman. Sanatçılar, muhabirler ve magazin dünyasında entrikalarla örülmüş bir atmosfer... Hayatın çıplak yüzünün seyredilmeye değer karelerinin mahrem fotografları...

YAKIN SİYASI TARİHİMİZİN BAŞKA BİR BOYUTU...

"Acılara Yenilmeyen Gülümseyişler"in yazarı Atilla Keskin ikinci romanı "Dostluk"ta Türkiye'nin yakın siyasi tarihinin bir panaromasını sunarken, 12 Eylül sonrası yurt dışına çıkan ve hayatlarını orada sürdüren insanların dramlarını, sevinçlerini, çelişkilerini, kuşkularını anlatıyor.

"SOL HASTALIK MIDIR?" TARTIŞMALARINA YANIT:

Baudrillard'ın 1978-1984 yılları arasında tuttuğu bu kronikler, temsiliyetler çağının sonunda, kendini hâlâ "ilahi" olarak adeden, erdemlerini, ahlakını ve derin değerlendiren [illegible] stratejileri ortaya koyuyor.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

eskieskieskie

38 eskieskieskie

MEZBAHA DURAĞINDA

Mezbaha durağında bir çocuk
Dilinde dilini bilmediği
Canhıraş bir arabesk şarkı
Suçsuz bakışlarla temizler camınızı
Bırakamazsanız
Gözüne göstermeden
Çizer arabanızı

Mezbaha durağında bir çocuk
Isırır bir elmanın yarısını
Bir yarısı diğer öğüne kalır...

mustafa ışık

değil mi! Çay da buz gibi olmuş. Var mı lan benim çayımı soğutmak...

– Hey oğlum, tazele şu çayımı!

Sen de ister misin yeni çay?

– Yok, sağ ol. Boş midem; bulanır sonra.

– Bir simit aldırayım o zaman...

– Sen bilirsin...

Tabii ben bileceğim, kim bilecek!

– Al şu parayı, ablana da iki simit kap getir.

Yüzüme bakamıyor haspam, dergiden gözünü ayırmadan konuşuyor benimle. Sesi de öyle kırık dökük... Elinde mendil, ağladı ağlayacak bir surat... Ne oyalanıyorum lan, ben bunun gibilerle... Bir de simit aldırıyoruz. Değerimi bilecek sanki benim, giysilerimin, saatlerimin, kol düğmelerimin falan... Hele de o motorundan tık gelmeyen, süzgün bir turna gibi yollarda uçan arabamın. Bunun gibiler için miyim ben be... Bunlara mı kaldım... Kadrimi bilmeyen bunun gibi sümüklüler için miyim yani... Nasıl da yapıştım saçlarına, Allah yarattı demezdim ya, dua etsin ev sahibi kadına... O da... O da karı değil mi... Hepsi aynı bokun soyu aslında... Hiç ödün vermeyeceksin böylelerine... Sert olacaksın... Ondan anlıyor bunlar; sesinin tonu da, kaşının ucu da hep yüksekte olacak. O zaman senden iyisi, senden kıymetlisi yok. Az kaldı, üç sömestr... Sonra kartvizitim cebimde... Gözlükleri de çıkartırım gözümden, lensler alırım en son çıkanlarından; saçlarımı âlemin en pahalı berberlerinde kestiririm milim milim... O zaman bu böyle oturabilir mi karşımda, elli metre yanıma yaklaşabilir mi bakalım. Ahhh, ah... Sık dişini oğlum Cevdet, sık dişini. Parayı bastırdın mı, askerlik otuz gün, krallar gibi, birine postalını getirtirsin, birine çorbanı... Herkes emrine amade... Yok öyle komutan momutan; para kimdeyse komutan da o olur doğal olarak. Bende çuvalla olacak o zaman... Dikicem apartmanları topluycam arsaları, dikicem apartmanları topluycam parsayı. Beni bekliyor Vahit abi, okulu bitirmemi. Ah, diyor, bende bir diploma olsa, topunu attırırım bunların, sen bana lazımsın, diyor. Sen bana çok lazımsın. Şimdilik ufak ufak idare ediyorum işte... Ama sen geldin mi, başka olacak diyor, güvenemiyorum buradaki hıyarağalarına, girmiyorum büyük işlere, ama sen yanıma geldin mi tozunu attırırız buraların, memleket kalkınma nedir, işte o zaman görür diyor. Haklı... Güçlerimizi birleştirdik mi, onda tecrübe, bende diploma... Görenin gözleri açılacak, nasıl kalkınacaz bak. Bu da böyle sümsük sümsük karşımda, simidi ufalayıp duruyor kâğıdın içine, gülüyor mu ne yine kendi kendine, tam bakamıyorum da yüzüne, çekiyorum işte bu gerginliği. Bir süre. Çok değil, üç sömestr... Sonra yanıma yaklaşabilecek mi bakalım... A-aaa... Ellerime uzanıp tuttu şimdi, iyi mi! Boktan bir durum; elimde değil, dizlerimin bağı çözülüyor böyle dokununca.

– Kusura bakma! diyor, gözleri çakmak çakmak...

– Üşüttüm galiba senin evde, salya sümük konuşuyorum ama fazla uzatmak istemedim...

– Neyi fazla uzatmak istemedin?

– Görüyorsun... Pek anlaşamıyoruz birlikte. İyi çocuksun, safsın ya... Olmuyor işte. Arkadaş kalalım.

– İyi... diyorum. Sen bilirsin.

Sesim istediğim gibi çıkamıyor. Kırık dökük sözcükler yapışıyor dudaklarıma. Beni ciddi ciddi bırakıyor mu ne?.. Üstelik, ayağa kalkarken saç bandını çıkarıp masaya bıraktı, iyi mi!

– Hoşça kal... diyor. Dönüp arkasını yürüyor. Cidden gitti. İyi mi!

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Aşk İkliminde Egolojik Bozulmalar

Her mahallenin prensi ve prensesleri vardır. Söylemek istediğim, sınıflar içi, göreceli ekonomik ayrıcalıklar... mahallenin market sahibi ile, asgari ücretli işçinin çocukları aynı mahalle okuluna gitse de, aralarında çocuklara büyük gelen ekonomik farklar vardır. Çocukluktan yeni yetmeliğe geçer geçmez de, mahalle aralıklarında oynayan çocuklar apansız büyür, Aşk'ın paraya dayalı acıları da ortaya çıkar.

YASEMİN YAZICI

İklimler varolma koşullarını içerdiği için, yaşamımızda önemli yer edinir. Evrenin somut koşulları gibi, soyut kavramların da yaşayabilmesi için, yeterli değerlere gereksinmesi var... Aşk soyut bir kavram... iç dünyamızda kendi mevsimlerine dönüşürken, özgün iklimini de korumaya çalışır içimizde.

Aşkın zamanlar arası yolcuğu ise, karşılıklı bir tutulmanın coşkusunda sürüyor... elden ele uzanıyor aşkın ateşi... çoğu zaman bu ateşi tutmayı bilemediğimizden, elimizden kayıyor, yakıyor bizi. Sonra, içimizde o aşk sızısı kalıyor. Bir de, derinliklerimizde usul usul inildeyerek yankılanan... aşk!.. aşk! arzularımız.

Aşkın iklimi, o denli dayanıklı olduğu halde, karşısında hızla eğilip bükülen sanırım, bizim varlığımız. Varlığımız, ego (ben) ile temellendirildiğinden, aşkın paylaşımcı çoğalmasına da yabancıyız çoğu zaman. Tıpkı günlük hayatın yükünü toplama derdinden başımızı kaldırıp önümüzü arkamızı göremediğimiz gibi... hep bir şeyler kapmak itkisiyle, egolojik bir kamaşma içinde gözlerimiz. Hayatımızı düzene sokan siyasal sistemlerin doğrultusunda, hoşlansak da, yakınsak da egomuzu beslemeyi yeğliyoruz her zaman. Hele ki, bu gittikçe sertleşen seçeneksiz kapitalist düzende, şeyleşmeden var olmak olanaksızlaştıkça... Bize dayatılan bu hayattan hoşnut değiliz belki, ama kaç kişiyiz geriye kalan... bu sistemin sahibi de kölesi de insanlar, ne yazık ki !

Aşkın yolculuğu, hep kurulu düzenlerce yönlendiriliyor... İnsanı nesne haline getiren düzene karşı, umarsızlığımız çoğunlukla bizi, yalnızlığımızla yüzleştiriyor... ve aslında "ne denli soyut" olduğumuzu, ne denli somut doyumlara erişsek de, hep bir eksiklikle kalakaldığımızı duyumsuyoruz.

Belki de bunca tüketici saldırganlığımız, içimizde tükettikçe daha fazla açılan bir iç boşluğunu örtmek için, acı bir umarsızlık hali.

Sevildiğimiz için mi seviyoruz ?

Mutlu olmak için mi seviyoruz?

Aşk... aşk... şimdi en popüler yazarlar, aşk hakkında yazan yazarlar. Özellikle erkek yazarlara biz kadınlar pek bayılıyoruz (!) ama, kadınları çok iyi anlayan bu erkekler bilmiyorum hayatlarındaki kadınları ne kadar mutlu ediyorlar?

Anlamak mutluluğa açılan yol değilse nedir?

Birini anlayıp sevmek egomuzun o ipe sapa gelmez takıntılarından da uzaklaşmaktır. Hem de ön yargısız, bir anın içinde buluşarak, hayatı karşılıklı birbirine sunmak olmalı (vermek: takası, ödeşmeyi de içerdiği için; vermek değil özellikle). Hayatı durmaksızın bir ödeşme gibi gören insanlar için, belki de aşk; artık sunulmayacak denli pahalı bir meta.

Yine de birileri için aşkın iklimi hâlâ yaşanılır bir hayat. Üstelik öyle yazarak, yorumlayarak değil, çözülemez duygularla dolu bir hayat. İnsan ruhunda, bireyin özel oylumlarıyla işlenmiş bir hayat... öylesi kolay anlaşılmaz, açılmaz, açıklanamaz ama güçlü bir bağın kendisiyse, aşk kendini duyumsatıyor ruhlara... O iklimde yaşamayı istemek bir yana, aşk, hayatın kendine benziyor... risk dolu... tek güven, karşılıklı duyguların sadeliğinde.

Yoksa sistemin kurguladığı; benim şuyum var senin [illegible] gibi denklemlerle, hele firmalaşmış

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

eskieskieskie

BIR AŞK MEKTUBU

Ağustosta Ay Işığı

DENİZ SPATAR

En, ama en çok ve biricik sevgiliye,

O gece, orada, ay ışığında otururken uzun yıllar geçmişti üstünden. Ama sana aşık kalışım dünde değildi, biliyorum.

Yaşanamamış bir âşkla ama belki de zihinsel bir tutkunun giderek, yaşana yaşana ilişkiye dönüşmesiyle burnumun direğini sızlatarak geçmiş yıllar... Yaşarken uzun mu uzun, senin yanındaykense göz açıp kapayıncaya kadar geçip gitmiş gibi gelen sensiz yıllar. Sensiz ben, sensiz mekânlar. Sesler, renkler, günler, geceler ve daha neler neler.

İstanbul ağustosunun ay ışıklı gecesi bir erkeğe bu kadar mı yaraşır?

Saçlarının ay ışığıyla yıkanışı, teninin tüm mitolojilerden daha mitolojik, tüm zamanlardan daha tarih derinliğinde ve tüm ozanların, yazarların, ressamların, heykeltıraşların ve fukara öykücülerin betimleyebileceğinden daha başka bir renkle buluşup parıldaması. O gece ben orada otururken bir kere daha biliyordum ki, bu benim doğru âşkımdır ve evet âşktır. Âşktan da çoktur, en doğrusu adı bulunmamış bir büyüdür.

Ey Tanrı, varsan bu büyüyü yücelt ve sakın bozma!

En eski İstanbullardan biri duruyordu arkanda. Sağ yanın Bizans, sol yanın Osmanlı saraylarıydı. Gözlerimi kapadığımda Kız Kulesi söylencesiydi. Meyhanelerdi. Ermeni ve Rum mezeleriydi. Musevi barmitsvalarıydı. Müslüman Türk komşuluğuydu. Galata Kulesi'nden kendini aşağı bırakıveren Hezarfen Ahmet Çelebi'ydi. Harem'de gümüş tasını doldurup doldurup beline kadar inen saçlarını yıkayan gönlü kırık genç bir kadındı. Sabır odasına tıkılmış bir padişah kardeşiydi. Şuradan gelip buraya giden dipdiri bir çingene kızıydı. Kaytan bıyıklı, aslan gibi bir delikanlının kolunu tutkuyla o kızın beline dolamasıydı. Çiğnenmiş tüm tabulardı. Edepli günahlardı.

Ayaklarının dibindeyse tüm insan hırslarına direnen İstanbul ağaçlarından biri... Üstünde İstanbul ışıklarından doğan eflatunlu çiçekler.

Kulaklarımızda ud, klarnet, tef, ney... Damarlarımızda çalan müzik. Hani senin yalnızlıklarında dinlediğin. İç çekiş, inleme ve kor alevlerle akan... O müzik hep âşkla sarar insanı ve acıtır elbette. Dinledikçe erişilmezliği artan müzik, aynı çok sevilmiş ama terk edip gitmiş bir sevgili gibi.

Denizde motor sesi vardı sonra. Sanki olmazsa olmazdı bu İstanbul gecesinde. Aynı balıkçı köylerinin sabah ayazlarında sevgiliye el sallarken duyulabilecekmiş gibi. Issız sahillerin ay ışıklı sevişmelerinde sen, ben, biz. İkimiz... Uzaktan geçen bir motor sesi...

"Çok İstanbul oldu birdenbire, hiç olmadığı kadar. Çok ama çok İstanbul, ancak seninle..."

"Böyle söyleme," demiştin, "ağlayabilirim."

Daha çok, en çok hatta ancak bu kadar İstanbul olurdu.

Ay ışığı bir erkeğe bu kadar mı yaraşır?

Ya aşk?Ancak sende bu kadar güzel durur.

Bir köpek havladı en eski İstanbul'un sokaklarında bir yerlerde. Çirkinleşmiş binaların suretleri, sokak lambalarının altında mihrabı yerinde geçkin bir kadın...

İstanbul seni yanıtladı, "Ben buradayım," dedi, "yanı başınızda."

Sen içini çektin, usulca elimi öptün eski İstanbul beyefendileri gibi.

Ud vardı, klarnet vardı ve tef, hem de ney vardı.

İstanbul vardı.

Çünkü sen vardın. İstanbul'un ışıklarını kıskandıran ay ışığı ancak senin teninde böyle parlardı.

Sonra volkanik yeşilleri o kapkara kirpiklerle çevrelenmiş yanardağ gibi bakan gözlerin vardı. Saçların, ellerin, kolların, dudakların, bacakların, ayakların ve daha neler nelerin vardı.

Sen vardın sevgilim. İstanbul ancak seninle vardı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Orpheus'un müziğini dinlemeyi göze alanlar için.

"Kaosun denklemi çok basit aslında. Yaşam = yaşam. Ölüm = ölüm. Oysa hepimiz kendi denklemimizi kurmanın ve dünyayı ona eşdeğer kılmanın peşindeyiz. Ne aymazlık!"

Modern bir Orpheus yorumu, alacakaranlığın şiiri, oda müziği tadında bi yapıt.

Aslı Erdoğan'ın "Kırmızı Pelerinli Kent"ini okudum. Müthiş bir kitap. — Mina Urg

Aslı Erdoğan'ın "insan yüreklerine dokunuyor elleri". Çok severek okuduğum, şiir tadı aldığım cümleleri var, yaşamın acı suyu ile beslenmiş cümleler. — Fethi Na

Aslı Erdoğan gerçek dünyada kendi içinde dolaşır gibi dolaşıyor. Kendini zayıf v yapayalnızmış gibi sunuyorsa bizlere, asıl amacı kentin kalabalığını kendine indirgemek. Bunu da kırmızı pelerininin altında başarıyla yapıyor. — Önay Söze

Bir şiir-roman. — Nursel Duruel

Yazarla birlikte tıpkı Orpheo gibi öbür dünyaya ya da Hades'e iniyoruz, sanki öbür dün imiş gibi Rio'nun batak kıyı semtlerinin labirentlerinde ölümün peşinde koşuyoruz. Ölün özdeşleşiyor Rio 'Toplu çılgınlık, ölüm ve kaosun" etkin ve kolay kolay unutulmayaca destanını okuyoruz. — Orhan Duru

Romanın başkişisi, yalnızlığını bulmaya/yaratmaya ta Rio'ya giden bir genç kad Romanın içinde yazılan roman... Rio'nun renkleri... sesleri... kötülükleri... ve kadın yürekliliği... direnci ve "Limansız Yolcu"luğu... Roman yazıldıkça, duyumsanan/biçimlenen bir yalnızlık. — Necati Tosuner

Yitirilmiş bir kent, yitirilmi bir aşk ve geçmiş ülkesi

"Yaşamın yüreğinde bir boşluktum; bir yorumdan, bir soru işaretinden, bi bakıştan, yani bir hiçten başka bir şey değildim."

Aslı Erdoğan'ın yapıtlarının yazınsal nitelikleri, anlatım biçemi de insanı çekiyo ve sürüklüyor. Üzerinde titizlikle durmamız gereken bir yazarla karşı karşıyayız — Orhan Duru

Aslı Erdoğan'ın anlatısının iki belirgin yüzü var. İlki, anlatı kişilerinin iç dünyaları yaşamla iç içeliği. Bir de dili var. Anlatılanların karabasansı ya da gizemli dünyasın da beslenen, gürül gürül bir dil. — Semih Gümüş

Bir "yazınsal mucize"yle karşı karşıya olduğunuzu anlıyorsunuz. — Haşmet Babao

Erdoğan, yolculukları, 'dışarda' olanın dışarıda kalan öyküsünü yazıyor sürekli. Kuzeyde, güneyde, burada, hep 'dışarıda'. — Zeki Coşkun

İçinde bir bölüm var ki, yüreğimden beni fena yakaladı. Kitabı elimden bıraktım — Ayşe Arman

Okuyucuyu bir duygu sağanağına tutuyor, zorluyor. — Z. Funda Topal

İş Bankası Kültür Yayınları Mağ
ve www.iskulturyayinlari.com.tr adresinde.
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org
TÜRKİYE İŞ BANKASI Kültür Yayınla

44 eskieskieskie

eskieskieskie

46 eskieskieskie

eskieskieskie

48 eskieskieskie

OĞUL ACISI

Gürül gürül ormanların göbek taşında
El yordamı yaratılmış sevdalar
Köylerin güzeli sevdalı gelin
Oğuldur oğlandır analık eder
Sütünün son damlası ilaç gibidir
Adam etmek okutmadan da önce
Onun için rüyaların en hası

Oğul büyür okur gider gurbete
Gider gelmez ne bir mektup ne haber
Yad ellerde yitip gitmiştir evlat
Bir gazete parçasında bulunur resmi.
Eyvah demek geç kalmış bir hikâye
Dövünüp çırpınmak geri getirmez
Yürek yangın yeri, saçlar kin tutmuş
Körelmiş tırnaklar saklar acıyı

Gelinin sevdası toprakta saklı
Kırmızı topraklara dikilmiş fidan
Yeşermeden kuru dala dönmüştür.
Acıların kahreden sorgu suali
Sevdalı gelinin yüreği kanar
Alır da başını çıkar yollara
Kaybolur yollarında kıvrımlarında.
Gülerken ağlamanın çelişkisidir
Bilinmez noktalarda sorgusuz infaz
Aranır bulunmaz sevdalı gelin
Tarihlerin birbirine karışmasında
Sonu oğul gibi gazetelerde
Yatar yerde açık gözler sorgulu
Cebinde Bakırköy'den deli raporu

bahrem yıldız

Acaba alışıyor muyum? Değişiyor muyum? Yoksa değiştiriyor muyum ?

Çoğul yaşamlara gebe ben
beceriksizce sendeleyip tökezleyince
kelebeğin özlü yaşantısı karşısında
yerini ölüm korkusu aldı mutluluğun.

Ve sığdıramama telaşı her şeyi
kelebeğin ömrüne.
Meğer ne zormuş benden istediği
hünermiş kelebek olmak,
bu yaşamda benliklerini sadeleştirip
kısa bir ana sığdırmak...

Aranızda yavaş yavaş bedenlenen bir üçüncü varlık oluşmaya başlar. Kendi başına davranmaya çalışır. Çatışma başlar. Çatıştığın o mu, kendin mi, yoksa bu üçüncü varlık mı? hiç bilemezsin. Sen hep o sanırsın ve kendini bir türlü alışamamakla suçlarsın.

Neden bana şimdi öl demedin
Sevgilim; neden beni hemen öldürmedin?
Her şey çok daha kolay olurdu o zaman...

Yıllar geçer, bir aşkı bırakıp yeni bir aşka savrulursun. Hep yeni başlangıçlar ve heyecanlar istersin. Gün ağarıp sen tepeden inince artık gitmek vakti gelmiştir. Neredeyse aşkın nesnesi ya da öznesi önemli değildir. Önemli olan aşktır.

Acaba sen aşka mı âşıksın?

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

50 eskieskieskie

AŞK TANRILARI

Ayrılığı nasıl yaşar iki seven can
Bir ömürlük bir hasret bir cana nasıl sığar
Aşk nasıl bölüşülür sevdiğini anmak dahi yasakken
Bir dil bir yarayı nasıl ikiye böler
Yara kılıçtan daha keskinken.

Diyelim ki yürek sevdi dil sustu
Bu da bir tesellidir
Gören göz nasıl ölmez bu zehri içip geçerken.

O koku
Geceler boyu korkum
Yastığımın altında sakladığım
En beter tutkum
Çeker yâr göğsüne ilikler
Gereken budur
Nasıl söz edilir bu güzelliğe
Yasak da benimdir aşk da koku da benimdir yâr da
Kime ne
Ben yaşarım beni acıta acıta.

Aşk bir güldür diyelim
Ayaz vursa gül donar kar üşütüp incitir
O gül ki
Gül aşkların Zöhre'si değil midir
Cana can katmanız bir yana dursun
Neden aşk dururken kine doldunuz.

Günah aşkın tanrısıdır yasak ecesi bilinir
Bereketi gönlündedir bu tanrıçanın
Günah yasakla bilenir yüreğim meyleder ona
Ben gönüllü yolcusuyum bu sevaplı günahın.

Sözü özünde tutalım
Yol çeker yolcu yoldadır
Bu şölene davet eder aşk tanrıları.

suna aras

toplumsal sorunlarla; çevresinden olup bitenle ilgilenmeyeceği, onlara kafa yormayacağı, onlara ilişkin soru sormayacağı ya da yanıtlar aramayacağı söylenmek gerekir mi, bilemiyorum.

Erki elinde bulunduranlar egemen ideoloji aracılığıyla böylesi bir toplum yaratmanın peşindeler. Amaçlarına ulaşmak için tüm olanakları kullanıyorlar. Hedef kitlesi de metropollerin varoşları... Buradan başlayarak, genişleyerek en yalın insani değerleri kirleterek, sonunda tüm toplumu kucaklayacaklar. Yeni yeni sevgililer, yeni yeni aşklar peşinde koşmaya başlanacak... Eğer, cinslerden birisi duygusallığı yaşama eğilimindeyse ona "aptal", "çağdışı", "tutucu", "geri kafalı" denecek... Kirlenmeden yaşamak suç sayılacak... Hele hele kimi değerleri savunmak eğilimindekiler ise; "dinozor"lukla suçlanacak... Metropol dar gelecek ona... Karısı, sevgilisi, ya da kendisi aşk yetmezliğinden ölecek... İkiyüzlü beraberlikler; evlilik şirketleri alıp başını gidecek... Dünya yeni bir düzene kavuşacak... Hitler'in peşinde koşup dünyayı kana boyadığı, başaramadığı düzene...

Biliyorum; kendileri çok sık ölüyorlar aşk yetmezliğinden... Ama, "bizi de aşk yetmezliğinden öldürmeyin" demekten de kendini alamıyorum.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rahtey.org

Sanatı Hayata Geri Çağırmak

VEYSEL ATAYMAN

"Frankfurt Okulu"nun 'eleştirel teori'si, son tahlilde çok temel bir kaygıda özetlenebilir. Bu kaygı onun Marksist toplumbilim ile (devamlılık, hesaplaşma, tamamlama, kopma vb.) ilişkileri üzerinden değerlendirilmesinde de çıkış noktası olabilir: Marksist toplumbilim (politik ekonomi / Kapital) temelinde kapitalist sistemin krizlerini, bu krizlerin ekonomik analizlerini yaparken "Frankfurt Okulu"nun eleştirel teorisi, kapitalist sistemin kriz dönemlerinde bireyi hâlâ sistemle bütünleştiren mekanizmaların yapılarını öne çıkartır. Krizlerde aşırı yüklenen bu bütünleştirme kapasiteleri, bireyin 'kimlik', 'aidiyet' gibi sorunlarının baskısı altındadır artık.

Öyleyse, 'eleştirel teori' krizin ekonomik mekanizmalarıyla değil de, birey üzerindeki baskısının yumuşatılması mekanizmalarıyla, bu mekanizmaların yapılarıyla uğraşır, demek pek de yanlış olmayacaktır. Buradan gidersek, "Frankfurt Okulu"nun temel sorunlarının neden hep 'kültür', 'psikoloji', 'sanat' (üstyapısal fenomenler) mıntıkasından alındığını da zaten açıklamış oluruz. 'Eleştirel teori' politiktir, ama politik stratejiler konusu tartışmalıdır. (Şu sıralarda derlemeye çalıştığım, "Sınıf Devriminden Aklın Evrimine" başlıklı, **Habermas**'ın Akıl Felsefesi'ne giriş mahiyetindeki kısa bir çalışma, iletişimsel eylem teorisinin özünü tam da bu politik stratejiler perspektifinden düşünmemizi sağlıyor.)

Popüler Kültür/ Yüksek Sanat

Biliyorum, bu giriş çok tahrik edici. Ne var ki, sözü çok belli bir yere çekip döneceğim. (Üstyapı alanında kalarak) hayatımıza o gün bu gün girmiş (elbette kökleri "Frankfurt Okulu"nun tarihsel olarak öncelerine giden) 'yüksek sanat', 'sanat', 'popüler kültür', 'kitle kültürü', 'trivial literatür', 'Kitch/kiç' vb. gibi, sanat ürünlerini (zihinsel üretimi) sınıflandırıcı başlıklar da, sistematik köklerini orada bulurlar. Söylemeye bile gerek yok, 'eleştirel teori'nin mimarları ve geliştiricileri, kapitalist (emperyalist) sistemin hizmetindeki sanatı ya da sanata benzer ürünlerin kişiyi sistemle bütünleştirici işlevini deşifre etmek, bu işlevin yerine getirilişi sırasındaki mekanizmaların işleyişini, yapılarını anlamak istiyorlardı; bu kaygı, aslında 'devrimci sanat' ile (sistemle bütünleştirmek yerine onun eleştirel analizini yapan, yıkıcı sanat ile!) öteki taraf arasına belirgin sınır çizgileri çekebilme kaygısıyla tamamlanıyordu.

Zihinsel ürünler karşısındaki tavrı ve tutumu aşırı pragmatik ve de pratik olan benim gibi biri için bu ayrımlar çok yıpratıcı. **Hegel**'in, **Marx**'ın 'yabancılaşma' tezi içinde, 'sanatın', zaten aşılması mukadder bir yabancılaşma tezahürü olduğunu öğrenmiştik. Öteki bütün sınırlayıcı, sınıflandırıcı başlıkların da haydi haydi tekliğine ulaşamamış, sınıf çelişkilerine bölünmüş toplumun ifadesi olduğu kesin. Zihinsel üretimin, bırakalım kol emeğinden kopma süreçleri meselesini, bu ürünlerin (akademilerde filan) ders olarak (hatta tehdit gibi) gençlerin karşısına çıkmasını bir türlü hazmedemez oldum. Sanat ya da neyse, hayatımızın içine ne zaman dönecek? Aslında hayatımızın ayrılmaz bir kılavuzu, hayatla baş edebilmemizin biricik desteği olan sanat, aydın-mürit cemaatlerinin toplumdan farklılaşma, hatta bir anlamda statü ve iktidar kurma aracı olmaktan çıkamayacak mı? **Kafka**'nın "O kapı senin için ayrılmıştı, şimdi gidip onu kapatıyorum," dediği kapının, hayata açılan bütün öteki kapılar gibi, gerçekten de 'bizim için' açık tutulduğunu ancak kapanırken mi fark edeceğiz? (**Ken Laoch**'un "Benim Adım Joe" filminde, işçi, elindeki bütün kasetleri dağıtmış; kız arkadaşına tek bir kaset dinletiyordu. '**Beethoven**, Viyolin Konçerto, opus bilmem kaç.' Adını bile bilmiyordu parçanın. Hatta ikinci bölümünden bir yerden başlıyordu çalmaya. Ama kendinin olan bir şey bulduğunu hissetmişti sanki. Ondan koparılmış, fraklarla, kostümlerle, ritüeller eşliğinde dinlenegelmiş bir şeyin, asıl kendisine ait olduğunu sezmişti.

Geri almıştı onu.

Popüler Sinema

George Roy Hill'in "Butch Cassidy and the Sundance Kid" (1969) filmi "popüler sinema" mı? **Joseph Losey**'in "Kaderini Arayan Adam (Monsieur Klein)"ı (1976) ile, bu ikincisi autör sinemaysa, ayrım çizgileri nerelerde temelleniyor? "Yurttaş Kane" ile "High Noon"un Şerifi Kane, popüler/sanat/ autör, neyse, sinemasının neresinde

eskieskieskie

54 eskieskieskie

eskieskieskie

56 eskieskieskie

eskieskieskie

Erdoğan Alkan; eşi **Birsen** Hanım ve baldızıyla *Syrano de Bergerac*'ın yazarı **Edmond Rostand**'ın Bask bölgesindeki Arnaga Malikânesi'nde...

KAFESTEKİ YAVRU KUŞ

Tel bir kafes, küçücük,
Kafeste yavru bir kuş
Yakarıyor: Cik! Cik! Cik!
Dışarıyı özlüyor.

Neden mi?
Çünki, çünki
Güzel şeydir özgürlük.

Dışarıda tatlı bir kuş
Bu kafese bakıyor:
-Sakın yanaşma aman
Durma burda, havalan.

Neden mi?
Çünki, çünki
Güzel şeydir özgürlük.

Dün gece düşümde gördüm yarimi
Uzaktan uzağa seyrettim ancak,
Ölümden betermiş derdin böylesi,
Acıların en büyüğüymüş meğer
O yari görüp de konuşmamak.

müzesindeki balmumundan insanlar canlı gibiydi. Baldızım önce onlardan korktu, sonra birinin koluna girip resim çektirdi. Turistik küçük trenle Pirenelerin 900 metre yükseklikteki doruklarına çıktık. Suların gürül gürül aktığı, kvırcık koyun postlarını andıran sislerin yuvalandığı korkunç uçurumları gördük. İspanya Bask'ına geçtik. Kilisileri ve şatolarıyla olduğu kadar plajlarıyla da ünlü San Sebastian, *Lorca*'nın çok sevdiği Bilbao, **Picasso**'nun bir tabloyla adını ölümsüzleştirdiği Guernika ve Navar köylerini gezdik. Bütün bu geziler ve yolculuklar boyunca arabamızın teypinden coşkulu Bask müziği, Bask şarkıları ve türküleri hiç eksik olmadı.

Bask Yazın'ı

Halk yazını, Âşıkların Doğaçtan Dizeleri, Halk Tiyatrosu ve yazarların ürettiği Kişisel Yazın'dan oluşur.

Halk yazını genellikle sözlü'dür. Günümüze ancak iki dilde yazılı derlenenler kalmış. Halk öykülerinin kahramanları Hristiyan geleneğinin kişilikleri İsa, Tanrı, Aziz Pierre, Meryem, İblis vb. ülke tarihinde nice acılara yol açmış büyü olaylarındaki büyücü kadınlar. Halk yazını **atasözleri** yönünden çok zengin. Atasözleri halk yazınının ilk anıtları olarak kabul ediliyor.

Basklılar şarkıları, türküleri çok sever. Törenlerde, şölenlerde, yemekli toplantılarda, şarabın sesi açıp kıvanç verdiği köy kahvelerinde bir araya geldikleri zaman şarkılar, türküler söylemeye başlarlar. Konuları bizim türkülerimizin konularına benzer: Sıla özlemi, denizin güzelliği, balıkçının çabası, askerin acıları; sıladaki sevdiğini başkasının alması, hasretliği, sevda, şarap, yurt aşkı ve taşlamalar, alaylar. Halk ozanları tıpkı bizim ülkemizde olduğu gibi, Bask Ülkesi'nde çalgı çalan ozanlardır. Şiirlerini ezgiyle söylemek için yazarlar. Bu nedenle, Bask türkülerinin çoğunun sözleri halk ozanlarının malı. Ancak zamanla, şarkılar ve türküler kalmış, yazarları unutulmuş.

Bir de bizdeki "Âşık"ın karşılığı olan "Bertsolani"lerin doğaçtan söylediği ürünler var. Bizim folklor geleneğimizde olduğu gibi, iki saz ve söz ustası dinleyici topluluğunun önünde yarışır. Konuyu topluluk verir ve iki âşık sazlarını çalarak doğaçtan, ölçülü ve uyaklı dizeler söyler. Her birinin amacı daha ustaca, daha yergili, daha eğlendirici sözlerle diğerine baskın çıkmak, ustalığını kanıtlamak. Bu gelenek de Bask Halk Yazını'na güzel ürünler kazandırmış**.

Bask Ülkesi deyince elbette ki ETA'yı atlamak olmaz. Bask dilindeki, "Bask Ülkesi ve Özgürlük" anlamına gelen "Euzkadi ta Askatasuna"nın baş harflerinden oluşuyor. Otuz yaşındaki Sabino Anana 1895'te Baskça adı Euzko Alderti

konstantin simonov

BEKLE BENİ

V. S.'ye

Bekle beni, bekle sen,
Bekle, gelen var.
Bekle, hüzün verirken
Sarı yağmurlar,
Bekle beni tipide,
Basınca sıcak,
Onlar beklemese de
Dün unutarak.
Bekle, uzak diyardan
Gelmese de ses,
Bekle, bıktığı zaman
Bekleyen herkes.
Bekle beni, bekle sen,
Sağlık dileme
Unutmayı ezberden
Bilen herkese.
Oğlum ve annem bilsin:
Ölüp gittim ben,
Ateş yakıp yorulsun
Dostlar beklerken,
Acı şarap içsinler
Ölen adına...
Sen onlarla beraber,
Kadeh kaldırma.

Bekle, döneceğim ben,
Ölüme inat,
O beni beklemeyen
Desin: "Şansa bak!"
Hem kimse bilemez ki,
Ateş içinden
Nasıl kurtardın beni
Bekleyerek sen?
Hayatta kaldım, neden,
Bir cevabı var:
Beklemeyi bildin sen,
Hepsi bu kadar.

1941

türkçesi:
KANŞAUBİY MİZİEV - AHMET NECDET

Jeltzalea, İspanyolca adı Partido Nacionalista Vasço (PNV) olan bir parti kurar. Altmış yaşındaki Juan Jose Etscabe'nin önderliğindeki genç militanlar 1957'de bu partiden ayrılır ve 31.7.1959'da ETA'yı oluştururlar.

Bask türkülerinin bir bölümü de ETA militanlarının Alp Dağlarında ve ormanlarındaki gerilla savaşı sırasında ürettikleri sözler ve ezgilerdir.

IŞIK

Diyorsun ki gün doğdu
Gece yarısı oysa
Benimle geçen an böyle uzun mu?
Yeni tanıdım seni âşık değilsin bana.

Katırtınağı açınca
Kuş konar dallarına,
Dilediği zaman kuş uçar havaya;
Dolaşacak dünyayı bizim aşklarımız da.

Şen şakraktı yüreğim
Ayrılırken köyümden,
Döndüm kanlı yaşlarla doldu gözlerim
Senden ayrı kalmaya nasıl dayanırım ben!

GURBETE GİDERKEN

Gökte geceleri ay
Gündüz güneş güzeldir,
Yârim onlara benzer
Büyülü çekicidir.

Geçen gece düşümü
Tatlı bir ses doldurdu,
Usuldu, yumuşaktı,
Eşi benzeri yoktu.

Oy, senden ayrı düşmek
Bana ölümden beter
Belki geri dönemem
Bana bir öpücük ver.

* Alp dağlarındaki büyük doruklardan inen sulara sel adı veriliyor.

** Bu yazıyı hazırlarken yararlandığım kaynaklar: 1) **QUİD 2001**, Dominique ve Michéle Frémy, Robert Laffont Yayınları, Paris. 2) **BASKLAR**, Jacques ALLİERE, Üniversite yayınları, "Que sais-je" dizisi, beşinci baskı, 1996, Paris. **(Erdoğan Alkan)**

60 eskieskieskie

Türkiye'nin soL'a ihtiyacı var

Dünya Armağan
Haluk Yurtsever
İlhan Akalın
İlker Maga
İzzettin Önder
Kemal Okuyan
Mehmet Bozkurt
Mesut Odman
Metin Çulhaoğlu
Necmettin Salaz
Tevfik Çavdar
azılarıyla soL'da

Türkiye'nin soL'a, solun üretmeye ihtiyacı var diyerek
4 yıldır yayın hayatına devam eden,
siyaset, bilim, kültür ve sanat dergisi soL,
her hafta gazete bayileri ve kitapçılarda...

lres: Aznavur Pasajı, No: 212 Kat: 7 İstiklal Cad. Beyoğlu-İstanl

62 eskieskieskie

eskieskieskie

Kentin Belleğine Yolculuk...

- Mübahat S. KÜTÜKOĞLU
  - ***İzmir Tarihinden Kesitler***
  - ***XV ve XVI. Asırlarda İzmir Kazasının Sosyal ve İktisadi Yapısı***
- Olaf YARANGA
  Çeviri: Gürhan TÜMER
  XIX. yy.'ın İlk Yarısında Fransız Gezginlerin Anlatımlarında İzmir
- Cevat SAMİ-Hüseyin HÜSNÜ Beyler
  Sadeleştiren: Erkan SERÇE
  İzmir 1905
- Emel KAYIN
  İzmir Oteller Tarihi
- Ekrem AKURGAL
  Ege / Batı Uygarlığının Doğduğu Yer
- Uluslararası Amerikan Koleji Arş. Raporu
  Çeviri: Aykan CANDEMİR
  İzmir 1921
- İlhan PINAR
  - ***Hacılar, Seyyahlar, Misyonerler ve İzmir [Yabancıların Gözüyle Osmanlı Döneminde İzmir - 1608-1918]***
  - ***İzmir 1873***
  Karl von Scherzer
  Çeviri: İlhan Pınar
- M. Şakir ÖRS
  İzmir - Sesler Yüzler Sokaklar
- Mümtaz SAĞLAM
  İzmirli Ressamlar Ansiklopedisi
- A. Nedim ATİLLA
  - ***Geçmişten Günümüze İzmir Mutfağı***
  - ***İzmir Posta Tarihi (1841-2001)***
- ***1927-1928 İzmir Fotoğraf Albümü***
- ***İzmir İktisat Kongresi (17 Şubat-4 Mart 1923)***
- Zeki ARIKAN
  İzmir Basınından Seçmeler (1872-1922)
- ***1923 Senesi İzmir Vilayeti İstatistiği***
  Yayıma Hazırlayan: Erkan SERÇE
- Ziya SOMAR
  - ***Yakın Çağların Fikir ve Edebiyat Tarihimizde İzmir***
  - ***Bir Şehrin ve Bir Adamın Tarihi: Tevfik Nevzat***
- ***İZMİR KENT KÜLTÜRÜ DERGİSİ Sayı; 1, 2, 3, 4***

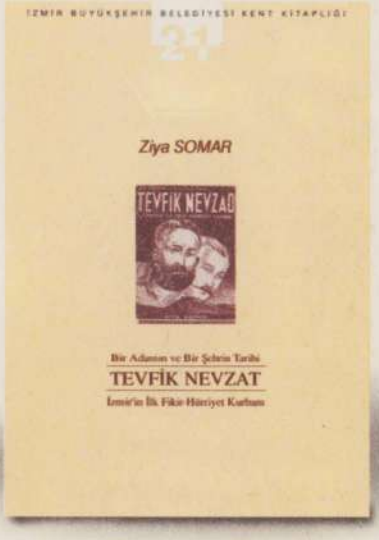

İ.B.B. Kültür Yayınları • İZYAY • İşçiler Cad. No: 130 Kahramanlar-İZMİR

Tel: 0.232. 421 70 40 • Faks: 0.232. 422 04 66 izyay@izmir-bld.gov.tr • www.izmir-bld.gov.tr